

ת"פ 28164/12/17 - מדינת ישראל נגד ניר בן חמו

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28164-12-17 מדינת ישראל נ' בן חמו ואח'
תיק חיצוני: 241623/2015

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם 1. ניר בן חמו

נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד מירי ביטון הראל
ב"כ הנאשם עו"ד מיטל יתאח
הנאשם בעצמו

החלטה

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של קשר להונות וזיוף.

כתב האישום הוגש נגד שני הנאשמים ועניינו של נאשם 2 הופרד והסתיים כפי שיפורט להלן.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, היה הנאשם סטודנט במכללה למינהל, במסגרת לימודיו היה עליו לעבור בחינת מיון וסיווג באנגלית.

עובר ליום 4/6/15, פנה הנאשם אל נאשם 2, וביקש ממנו לגשת לבחינה במקומו, תוך שהלה יתחזה לו. נאשם 2 הסכים לכך.

לצורך כך זייפו השניים את תעודת הזהות של נאשם 1 כך שהודבקה בה תמונתו של נאשם 2.

ביום 4/6/15 ניגש נאשם 2 לבחינה במכללה. הוא מילא בטופס הבחינה את פרטיו של נאשם 1, הציג עצמו בפני הבוחן בעל פה ובאמצעות תעודת הזהות כנאשם 1 ופתר את הבחינה במלואה.

הנאשם הופנה אל שירות המבחן ומהתסקיר עולה כי הנאשם בן 29, רווק, עובד מזה כחמש שנים כמנהל צוות שירות ומכירות.

בהתייחסו לעבירות, ציין הנאשם כי התנהגותו היתה פזיזה ואימפולסיבית, כאשר לנגד עיניו עמד הרצון לעבור

את הבחינה מבלי שחשב על חומרת התנהלותו והשלכותיה.

הוא רואה עצמו כאזרח שומר חוק ומאז ביצוע העבירה התחדדה עבורו החשיבות של שמירת החוק.

שירות המבחן התרשם כי המעשים נבעו מרצון לשמור על דימוי ומתוך חשש לכישלון.

קיים קושי לחשב השלכות מעשים לטווח רחוק, אך עם זאת, הנאשם מנהל אורח חיים תקין וזוהי עבירתו הראשונה והיחידה. הוא קיבל עליה אחריות ומתחרט עליה. ההליכים המשפטיים, כמו גם הפסקת לימודיו ותגובות סביבתו למעשים חידדו עבורו את חומרת המעשים ומהווים עבורו גורם הרתעתי. עצם העמדתו לדין פוגעת בדימויו העצמי ומדגישה עבורו את חשיבות השמירה על החוק.

שירות המבחן הוסיף על אלה את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות ואת חששו של הנאשם כי הרשעה תפגע בו בעתיד בהיבט התעסוקתי.

על כן המליץ שירות המבחן לשקול ביטול הרשעתו.

עוד המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ.

בטיעוניה לעונש אימצה התביעה את המלצות שירות המבחן באשר להטלת צו של"צ, אך חלקה על ההמלצה לסיים את ההליך ביטולה של הרשעה.

לטעמה של התביעה עניינו של הנאשם אינו עומד במבחנים שהוצבו בפסיקת ביהמ"ש העליון לביטול הרשעה, לרבות שלא הוכח בעניינו נזק קונקרטי.

התביעה ערה לכך שעניינו של נאשם 2 בפרשה זו הסתיים באי הרשעה, אך ביקשה לאבחן את עניינו, שכן לטעמה, עניינו של הנאשם דנן חמור יותר, כיוון שהוא היה בעל האינטרס בפרשה, דהיינו, במעבר הבחינה. עוד ציינה כי הנאשם 2 הוכיח כי ייגרם לו נזק קונקרטי מהרשעה בדין.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה וצו של"צ .

ב"כ הנאשם עתר לסיים את ההליך באי הרשעה. לטעמו, לכתחילה צריך היה לסיים הליך זה בהסדר מותנה והנאשם נפגע מכך שלא כך ארע.

עוד טען להפלייתו של הנאשם, בשל כך שעניינו של נאשם 2 הסתיים האי הרשעה.

ב"כ הנאשם סבור כי האחריות למעשים רובצת על שני הנאשמים כאחד ולא ניתן לאבחן ביניהם. ויתר על כן, דווקא עניינו של נאשם 2 הוא החמור יותר, שכן הוא זה שביצע את הזיוף בפועל בהכנסו לבחינה.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר נפצע במהלך שירותו הצבאי והפסיק את לימודיו.

הוא ציין כי להרשעה או לאי הרשעה יש השלכה גם באשר להמשך לימודיו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בעבירה יחידה וראשונה, שנעברה בשנת 2015, על ידי מי שהיה אז סטודנט. הוא שילם מחיר ולימודיו הופסקו. הוא נטל אחריות והביע חרטה על המעשים. והא ראייה כי ניתן לסיים הליך בעבירות אלה בלא הרשעה, שכן כך נקבע בעניינו של הנאשם האחר.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי לנאשם ייגרם נזק במקום עבודתו באם יורשע בדין.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע, בין היתר, בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

בעניינו, אכן מדובר בעבירה ראשונה ויחידה לנאשם, אשר בוצעה לפני כארבע שנים ומאז לא הסתבך הנאשם בעבירות נוספות. הנאשם נטל אחריות והביע חרטה על המעשים. לנאשם תעסוקה יציבה והוא אף מתקדם בתפקידו בעיסוקו זה וקיים חשש לפגיעה בתעסוקתו באם יורשע בדינו.

אמנם, הנאשם קשר עם אחר למעשי זיוף והצגת מצגי שווא, שתוצאתם השגת רווח לו עצמו כסטודנט והמעשים אף בוצעו בפועל תוך זיוף מסמך והונאת הרשויות, ובכך היבטים לחומרא.

אולם, את עיקר החשיבות יש להעניק לכך שעניינו של הנאשם האחר בכתב אישום זה, הסתיים באי הרשעה, בהסדר טיעון.

אמנם, כפי שצויין לעיל, את ה"רווח" מהמעשים, הפיק הנאשם, בשל התוצאה הצפויה של הבחינה, אך קשה מאוד לערוך אבחנה מדוייקת בין השניים אשר היו שותפים לקשר, וזיפו מסמך בצוותא חדא.

הנאשם דנן, הוא שהפיק את הרווח אך הנאשם האחר שהוא שביצע את ההונאה ומצג השווא בפועל.

ובשל הצטברותם של כל אלה, מצאתי כי יש לסיים אף את עניינו של הנאשם באי הרשעה.

אני מורה על ביטולה של ההרשעה שבהכרעת הדין מיום 23/1/19.

אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות, בהתאם לתכנית שתיאם שירות המבחן.

ההחלטה תועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ט, 17 יולי 2019, במעמד
הצדדים.